

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Lettres internationales envoyées à Émile Zola](#)[Collection](#)[Norvège \(Lettres en norvégien à Émile Zola\)](#)[Item](#)[Lettre à Émile Zola du 16 avril 1898](#)

Lettre à Émile Zola du 16 avril 1898

Auteur(s) : X,

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

3 Fichier(s)

Les mots clés

[affaire Dreyfus](#), [religion](#)

Relations

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.□

Citer cette page

X, Lettre à Émile Zola du 16 avril 1898, 1898-04-16

Centre d'Étude sur Zola et le Naturalisme & Institut des textes et manuscrits modernes, CNRS-ENS ; projet EMAN (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 18/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/CorrespondanceZola/items/show/7076>

Copier

Présentation

GenreCorrespondance

Date d'envoi[1898-04-16](#)

AdresseChristiane (Oslo)

Description & Analyse

DescriptionLongue lettre.

Information générales

Langue [Norvégien](#)

Cote NOR 1898_04_16

Éléments codicologiques Un bifeuillet original.

Source Collection famille Émile-Zola

Informations éditoriales

Éditeur de la fiche Centre d'Étude sur Zola et le Naturalisme & Institut des textes et manuscrits modernes, CNRS-ENS ; projet EMAN (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Mentions légales

- Fiche : Centre d'Études sur Zola et le Naturalisme & Institut des textes et manuscrits modernes, CNRS-ENS ; projet EMAN (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).
- Image : Document reproduit avec l'aimable autorisation des ayants droit d'Émile Zola. Toute reproduction du document est interdite sans autorisation des ayants droit. Les demandes peuvent se faire à l'aide du formulaire de contact.

Contributeur(s) Macke, Jean-Sébastien

Notice créée par [Jean-Sébastien Macke](#) Notice créée le 16/09/2019 Dernière modification le 21/08/2020

Hr Forfatter Emile Zola !

Med levende Deltagelse og Bønnen til den almægtige Gud
har jeg fulgt beretningerne om Zola - Processen.
Jeg har takket Gud for hvert et Ord, og for hvert et
frygtløst Vidne, der er traadt frem, for at tale den
uskyldiges og undertrykkes Sag. Ja Gud være lovet, fordi der
er saa modige og frygtløse Mænd i Frankrig. De er visse
lig Landets Pryd. Men desværre de flestes Ualgssprog er dette.
Apar dig selv, dette ske dig ingentundes. Jeg vil takke Gud,
og jeg har takket ham, fordi han har givet Forfatteren Zola,
dette store uforgæderede Mod, til at træde frem og vidne
om hvad der er Ret og Sandhed. Han har vidnet for
Folket, og han har vidnet for Retten og Dommerne. Han
har vidnet mod Uretfærdigheden, ja han har vidnet for
hele Verdens, at den uskyldige blir dømt i den skyldiges
Sted. O om Frankrig havde mange saadanne Sønner, der
som Zola var rede at et ofre Liv, Oie, Frihed, Familie
lykke, og Alt, for Sandhedens Sag, for den undertrykte
og lidendes Sag. At saadanne Sønner kan Landet have
Grund at rose sig. Dersom Folket vilde høre dem,
da skulde ikke Landet gaa sin Undergang imøde.
Ret og Sandhed er Landets Stærke og Magt, og Gud
vil bevare det. Men Havnens Dag vil visseelig komme over
det Land og Rige, hvor Uretfærdighed faar raade, og hvor
Uret gaar for Ret. Kan der bær i Himlen som en

Herrens Herre, og Kongernes Konge, han er ogsaa Sonnen
Sonne, han ser og ved alt, og hans Sag kommer. Vi der er in-
det skjult som jo skal aabenbares, og indet hemmeligt, som
man jo skal gaa at vide. Vi ved jo alle, at Gud ved hvem
der er Forraderen, - - - - - Saa k en et P n-
ger jeg gaa den alm gtige Gud, og Forraderen staar den blottet
afbart den hele Verden. Hvor b er der da, af de store M nde-
re, hvis den alm gtige Gud vil tale, han det ser og ved
alle P n. Han er en K rner over al Uretf rdighed, og de
Undertrykkes Raale st jer op til Guds Throne, og han vil
visselig h re. Jeg har s lgt Gode Processer med levende
Interesse, og jeg m a s ge, at den maatte vare baade blind
og d m, da ikke forstod h lkeden i det hele. De hader Lygt,
og forholder Sandheden ved Uretf rdighed, men Sagen kommer
da det skal aabenbares, da skal altsammen maatte taale Lygt.
Sk n. Det var betegnende med det Vidne der vendte Ryggen
til. Den der har en ren Samv rth d, vender ikke Ryggen til.
Vendte Gregorius Ryggen mod sine store Plager monstret det
gjorde han vidste ikke.

Hvor Gang jeg har l st beretningerne i Processen har det kun
beagt mig til at b re mine K n i br ndende P n til Gud.
Hvor Sag her, og vil jeg bede, at Gud vil b de Sandheden seire,
L gnen besk mmes, og Ret og Retf rdighed skee.
J , hvor her er K nne, maatte i alle Lande, der b der Gud om,
at Lygt m a komme til at gjennestr le denne Sag. Lad os
k n blive ved, vi skal bli b nk st. Jesus s ge: Persom
i harde The som et Sonnenk rn, da sk lle i k nne s ge til
dette Bjerg, ryk dig op og kast dig i Havet, og det sk lle skee.

Herom vi i Troen blir ved i P n til Gud, saa skal ogsaa dette
m rke tr ste Bjerg, som her staar Lygt i v ien, forv nde, og Sand-
heden skal seire. Vi har i Guds Ord mange og dyrebare Sj lt-
velser om B nk st, og disse L fter og Sj ltvelser, er evig usv -
lig Sandhed. Lad Modstanderne sp tte. Guds Ord og L fter skal
altid seire. Vi kan med d tther v rtelig s ge. Der Verden end
af G rde f ld, der vilde os opst ge, vi frygte ei, vi med os
har, den M nde som den kan tr ne.

Skaa jeg gaa der gjennem Her Gode, at bringe en Hilsen
til Alled, der har arbeidet og fremdeles arbeider, det vare i K p,
Tale, eller Gjerning, for den uskyldiges og undertrykkes Sag.

Gud velsigne dem Her Gode med Familie. Gud velsigne
Godes tapre Forv rere, is r den modige og kloge st rke
Laborer. Da Gud velsigne alle de sandhedsk rlige og trofaste
Vidner, der ikke v g tilbage for Spot og K m, jeg kj nder dem
tillesammen af K n, og tro saaledes at kj nde deres Karakter
og H rklag, ligesom jeg s ges at se og forst a Modpartens, og den
virkelig, jo mangedobbelte Forraders. Men han ikke sk lle
vare b ven m ndet om Judas Iskariot i disse Dage.

Men lad mig ikke glemme den samv rth dsfulde Oberst
Proqu art, han det vel var den f rste, der har arbeidet for
Ret og Retf rdighed her. Gud vil visselig bel nne altsammen,
der sk der for Ret og Sandhed, han vil betale enhver af
persom hans Gjerning monne vare. Maatte ingen bli hat eller
modt  men arbeide til Maalet er naaet, og K pth. Gregorius er
fri. Gud hj lp og styrke ham og alle hans og give dem f ld
Opriisning for al V g og Sm rte, lidelse og K m. Saa vil jeg tilde

Med disse Ord
hilse alle de her nævnte, der lider og skæder for en god Sag.
Se, de skulle beskjemmes og skamme sig, alle de, der ere optændte
imod Dig, de skulle blive som intet, og de Mænd der trakte mod
Dig, skulle vinkomme. Esaias 41. 11.

Kristiania 16 April 1898.

En ældre norsk Kvinde.